

[Hanne Severinsen]

men det, det drejer sig om, er kommunalbestyrelsens vilje til at gå ind i en egentlig dialog. Jeg kender kommuner, der har været umådelig gode til at overholde alle forskrifter, uden at borgerne overhovedet er gået op i det eller har fundet ud af det, før tingene er sket.

Det handler faktisk om, at vi skal lære at blive gode til at lytte, og hvis ikke vi bliver det ude omkring i kommunerne, så går jeg ud fra, at borgerne reagerer, som jeg sagde før, ved at lade være med at genvælge dem, der ikke kan lytte.

Knud Lind (FP):

By- og landzoneloven samt lovene om lands-, region- og kommuneplanlægning kvæler folks eksistensmuligheder. Lovene skal derfor ophæves, så udvikling igen kan finde sted også i landområderne. Råstoflovgivningens mange restriktioner reduceres yderligere.

Sådan står der faktisk i Fremskridtspartiets program, og derfor er det jo ret nemt at tage stilling til disse to lovforslag.

Jeg tror, hr. Leif Hermann spurgte, om det er således, at Venstre og De Konservative står bag det her. Og der har da været nogle uklarheder. Det skyldes jo, at man ikke er klar over det reelle: at Venstre og De Konservative står bag det her, fordi de er blevet banket på plads, og den plads er så bagved.

Jeg skal indledningsvis spørge Venstre og De Konservative, hvori deres indflydelse består for så vidt angår disse to love, for jeg er vidende om, at der har været nogle forhandlinger mellem ordførerne og miljøministeren, og derfor er jeg også vidende om, at lovforslagene kunne have set lidt anderledes ud. Men når de ikke gør det, så er det mit indtryk – og det må jeg rose miljøministeren for – at miljøministeren er den, der har bukserne på i den regering, og hun har sagt: Sådan vil jeg have det!

Og hvorfor? Ja, det er, fordi man har et lille trumfkort i ærmet. Jeg ved fra Venstre og De Konservative, at man har været meget bange for, at Fremskridtspartiet på et for tidligt tidspunkt skulle sige fra over for det her, fordi miljøministeren straks ville bruge det som undskyldning for at rende over til Socialdemokraterne og SF og forhandle med dem. Vi så jo under beslutningsforslag nr. B 35, at ministeren ikke var sen til at afskrive Fremskridtspartiet. Det beklager vi – også her.

Men nu er det jo således, at Fremskridtspartiet ikke kan gå og redde Venstre og Konservative på grund af deres dårlige forhandlinger i regeringen; vi er jo nu engang nødsaget til at føre den politik, vi er blevet valgt ind på.

Indledningsvis må man sige om det her, at vurderingen af, om et lovforslag er godt eller dårligt, kan man aflæse af, hvor mange ministerbeføjelser lovforslaget indeholder. L 168 f.eks. om råstoffer indeholder den nette sum af cirka 32 ministerbeføjelser i de 53 paragraffer. Det betyder reelt, at Folketinget som den lovgivende magt bliver sat ud af spillet, vel at mærke af egen drift, fordi det katastrofale er jo, at det siger ja til det, det lader det gå igennem, og man underskriver. Det bliver reelt ministeren og embedsmændene, der bestemmer, og Folketinget underskriver gladeligt en blankocheck, hvor man overlader det til miljøministeren og dennes embedsmænd at skalte og valte efter for-godtbefindende.

Jeg ved udmærket godt, at undskyldningen fra ministerens side er, at det kører så hurtigt og det er så komplekst det hele, så vi er nødsaget til at lave disse ministerbeføjelser. Og så undrer det mig jo en lille smule, når man i lovgivningen f.eks. om råstoffer kan se, at de samme embedsmænd er i stand til at komme helt ned i selv de allermindste detaljer.

Lad os tage et enkelt eksempel: Når man graver grus, skulle man jo ikke tro, man kunne genere luftfarten; men det kan man alligevel, og det har embedsmændene fundet ud af. For tænk, hvis nu der senere skulle dannes en vandpyt dér og der så skulle komme nogle tilfældige fugle og slå sig ned og hullet nu af en eller anden mærkelig grund skulle ligge i nærheden af en lufthavn, så kunne man blive generet af det. Summa summarum: For at få det hele med, så har man også medtaget, at man heller ikke må genere luftfarten ved at grave grus nede i jorden. Så det er jo et bevis på, at man godt kan gå ind i enkeltheder, hvis man vil.

Og så er det, spørgsmålet kommer tilbage: Er det, fordi embedsmændene – eller miljøministeren måske – ønsker at tiltage sig en magt, som reelt burde ligge i Folketinget? Det er mit indtryk, at det er dér, hunden ligger begravet, for jeg tror, at embedsmændene er så dygtige – det viser jo den dér med luftfarten – at de sagtens kan gå helt ned i petitesseer og helt op i højderne, hvis det passer dem. Derfor er jeg sikker